

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 11. februára 2010 — Systeme Helmholtz GmbH/Hauptzollamt Nürnberg

(Vec C-79/10)

(2010/C 113/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Systeme Helmholtz GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Nürnberg

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 14 ods. 1 písm. b) prvá veta smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vylúčenie súkromného nekomerčného lietania z režimu daňového zvýhodnenia znamená, že oslobodenie od dane pre energetické výrobky používané ako palivo na lietanie sa prizná len leteckým podnikom, alebo treba oslobodenie od dane rozšíriť na všetky palivá využívané na lietanie, pokiaľ sa lietadlo využíva na komerčné účely?
2. Má sa článok 15 ods. 1 písm. j) smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny vykladať v tom zmysle, že sa toto ustanovenie vzťahuje aj na palivo, ktoré lietadlo potrebuje na let do leteckého servisu a späť, alebo sa možnosť daňového zvýhodnenia vzťahuje len na podniky, ktorých predmetom činnosti je iba výroba, vývoj, testovanie a údržba vzdušných dopravných prostriedkov?
3. Má sa článok 11 ods. 3 smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny vykladať v tom zmysle, že v prípade použitia lietadla, ktoré sa využíva tak na súkromné, ako aj na komerčné

účely, na servisné alebo výcvikové lety podľa článku 14 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny treba na palivo spotrebované pri týchto letoch priznať čiastočné oslobodenie od dane týkajúce sa využitia na komerčné účely?

4. V prípade zápornej odpovede na tretiu otázku: Možno z nemožnosti uplatnenia článku 11 ods. 3 smernice 2003/96/ES v rámci článku 14 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny vyvodiť záver, že v prípade zmiešaného používania lietadla tak na súkromné, ako aj na komerčné účely, nemožno priznať oslobodenie od dane za servisné a výcvikové lety?
5. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku alebo v prípade že analogický právny záver vyplynie z iných ustanovení smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny: Aké kritériá a ktoré posudzované obdobie sa majú použiť na určenie príslušného podielu, ktorý sa má v zmysle článku 11 ods. 3 smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny použiť pri servisných a výcvikových letoch?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 283, s. 51; Mím. vyd. 09/001, s. 405.

Žaloba podaná 11. februára 2010 — Európska komisia/Írsko

(Vec C-82/10)

(2010/C 113/36)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: N. Yerrell, splnomocnený zástupca)

Žalovaný: Írsko

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Írska republika si tým, že neuplatňuje právnu úpravu Európskej únie v oblasti poistenia v plnom rozsahu na všetky poisťovne nediskriminačným spôsobom, nespĺňa povinnosti, ktoré jej vyplývajú najmä z článkov 6, 8, 9, 13, 15, 16 a 17 smernice Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na začatie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia, v znení zmien a doplnení, a z článkov 22 a 23 smernice Rady 92/49/EHS o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia a o zmene a doplnení smerníc 73/239/EHS a 88/357/EHS, a

— zaviazat Írsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia zastáva názor, že i) Voluntary Health Insurance Board nemohol byť naďalej riadne predmetom výnimky podľa článku 4 smernice 73/239/EHS, a to od prvej zmeny v jeho právomociach, ktorá nastala pri nadobudnutí účinnosti Voluntary Health Insurance (Amendment) Act 1996, a ii) od tohto dňa Voluntary Health Insurance Board úplne podlieha požiadavkám právnej úpravy Európskej únie v oblasti poistenia, a to najmä požiadavkám týkajúcim sa povolenia, finančného dohľadu, tvorby technických rezerv a miery solventnosti vrátane garančného fondu.

Voluntary Health Insurance Board v súčasnosti pokračuje v prevádzkovaní všetkých svojich činností bez toho, aby obdržal povolenie od Irish Financial Regulator (írskeho regulátora finančného trhu) alebo aspoň spĺňal nevyhnutné požiadavky solventnosti.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Španielsko) 11. februára 2010 — Aurora Sousa Rodríguez a i./Air France S.A.

(Vec C-83/10)

(2010/C 113/37)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez

Žalovaná: Air France S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „zrušenie“ definovaný v článku 2 písm. l) [nariadenia 261/2004/ES] ⁽¹⁾ vykladať výlučne v zmysle neuskutočnenia odletu, ktorý bol predtým plánovaný, alebo sa má vykladať tiež v zmysle akejkoľvek okolnosti, ktorá vedie k tomu, že aj keď lietadlo v rámci rezervovaného letu vzlietlo, nedosiahlo cieľové miesto, vrátane vynúteného návratu na východiskové letisko z technických dôvodov?
2. Má sa pojem „ďalšia náhrada“ uvedený v článku 12 uvedeného nariadenia vykladať tak, že vnútroštátny súd môže v prípade zrušenia uložiť povinnosť nahradiť škodu vrátane náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o leteckej preprave v súlade s kritériami stanovenými vnútroštátnymi predpismi a judikatúrou vo vzťahu k porušeniu zmluvy, alebo sa táto náhrada škody týka iba preukázaných výdavkov vynaložených cestujúcimi, ktoré podnik leteckého dopravcu neuhradil v celom rozsahu podľa článkov 8 a 9 nariadenia č. 261/2004/ES bez toho, aby sa na tieto ustanovenia účastníci konania odvolávali, a sú tieto dva pojmy ďalšej náhrady vzájomne zlučiteľné?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Text s významom pred EHP) (Ú. v. EÚ L 46, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeitsgericht Siegburg (Nemecko) 12. februára 2010 — Hüseyin Balaban/Zelter GmbH

(Vec C-86/10)

(2010/C 113/38)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeitsgericht Siegburg